

møde Onsdag Eftermiddag, og Samtalemed Onsdag Aften. Der til jeg og saa Vejledning til at tage Afsted med Pastor Harald Jensen og hans Familie; han blev nemlig forhindre i at komme til Ruffin, som ellers var Bestemmelsen.

Fra Racine gik Rejse til Oshkosh, der havde vi Røde Torsdag Aften, mange Folk var til Stede, men der var ogsaa en Del Venner berne fra Neenah. Jeg kom nemlig ikke til Neenah denne Gang, da Pastor Kloth var ude paa en Rejse i Colorado og Nebr. Oshkosh er en fin By, dejlig ligger den der ved Lake Winnebago. Vi fik en lille Bytur paa Søen næste Dag, Ruffin, som havde ro og styre; men jeg holder dog mest af at færdes paa Landjorden.

Tirsdag Aften fejlede jeg fra Milwaukee til Grand Haven med Dampskibet „Nacht“. Jeg havde ikke været ude at sejle i femten Aar, saa jeg var jo lidt spændt paa hvordan det vilde gaa; men det gik over al Forventning godt, dog kan jeg nok fortaale, at helt gode Venner med Søen, bliver jeg aldrig. Der var rigtig pønt om Bord paa Skibet, og Skjælspladserne var rene og luftige. Der var smaa Røstter med Plads til to i hver; denne Gang tog jeg den underste Røst; paa Rejse hertil fra Danmark havde jeg faaet den øverste, men den skal jeg nok vogte mig for i Fremtiden. Der var Udvalg af Spiritus paa Dampskibet, dette fandt jeg var underligt; det var dog ikke saa at man lærlig lagde Mærke til berøvede Folk, de var vel heller ikke saa lette at fende, det var halvparten, og vi ravede mer eller mindre alle sammen.

Klokken fem om Morgenen kom vi i Land i Grand Haven og snart førte Toget os til paa til Grand Rapids. Nu gjaldt det om at finde re Michigans Røstplaner, for her var jeg paa uendte Områder; det gik dog med at finde Røde paa Omstigningspladserne og kl. 10 stod jeg i den lille By Trufant, hvor Pastor Petersen stod paa Vanegaarden og modtog mig med de Ord: „Naa, saa kom du da hertil!“

2. Landet i Michigan.

Saa, det har nu absolut ingen Lighed med Landet i Nebraska; men smukt er der i Michigan Skov og Sø, Bælle og Bælle ned, slinger Vejene sig, saa man kom uvilkaarlig til at tænke paa gamle Danmark. Pastor Petersen fortalte, at der var en Vægeftov 3 Mil derfra; saa maatte naturligvis, Taphu, som egentlig er født i Potter, Nebr., men trof følger Præsten fra Sted til Sted, for Røgen, og vi førte i Skoven — tænk, at sidde under Røgens Røner og høre Søens Klutlen, naar Smaabølgerne skulde mod Land; jo, det led hjemligt, og det var dejligt. Saa, der er Skov i Michigan, men ikke noget imod, hvad der har været. Hvor de Folk dog har maattet arbejde, for de til Jorden under Flod. En Mand fortalte mig, at han havde faaet ryddet tre Tusinde Stubber op paa sin Farm 40 Acres; det tager det meste af en Mands Kraft, og af hans Rebetid med at saa en Farm paa 40 Acres nogenlunde i Stand. Alle disse Stubber, de faaer ruffer op, bruger de til Segn om deres Marker; jeg kan ikke sige, det just var en Pryd for Landet, men jeg holdt alligevel af at se det, for det vidnede om Klib og feig Udholdenhed hos de Menneffer, der havde gjort dette vældige Arbejde.

Landet er meget frugtbar, skønt det er sandet, omkring ved Trufant. Foruden at dyrke Majs, Havre,

avles der en Masse Kartof-

ler. „Hvor mange Vushels kan I avle paa een Acre?“ spurgte jeg en Mand. „Fra 50 til 200,“ svarede han; han lagde saa senere, at han en Gang havde solgt Kartofler for 8 Cents pr. Vushel. Foruden Kartoffelavl havde de i de senere Aar begyndt at avle Safferoer, og saa „Boston Beans“. Jo, der kan gro noget der; ikke Saffesager Præsten havde, og hvilke store Blommer; Saa, saa store som California Blommer var de ikke, men der var en forførdelig Mængde af dem. Desværre eller heldigvis maatte, var de ikke modne endnu. Røffene har velbyggede Farmhuse og gode Udenomsbeholdninger; da Farmene ikke er saa store, er der temmelig nær til Naboeerne, og det er meget almindeligt, at man spadserer beroppe. Der i Nebraska kan det jo ikke tænkes, at man kan gaa til Fods om det saa var albrig saa fort et Stykke; ja, her omkring ved Ruffin, kan man være temmelig sikker paa, naar man ser en Mand til Fods, at det er enten en „Tramp“ eller Præsten.

I Michigan derimod kunde de spadserer; en ældre Mand med sin Gustru rejste med Toget en Dag, jeg rejste: „Hvem førte Dem til Ruffin?“ spurgte jeg. „Vi gik da!“ Naa ja, det var nok kun en halvanden Mil; og Varmen er jo ikke saa stærk der som her, de saa ogsaa funde de og stærke ud, dog det er maatte ikke det allerbedste Klima for gigtvage Folk, da det en en Del fugtigt, jeg syntes det mindede en Del om Danmarks Klima, dog der er naturligvis meget varmere end i Danmark.

3. Der er en Masse Danffere i Michigan.

En Mand ved Trufant fortalte mig, at der var mellem 8 og 10.000 Danffere alene i Montcalm Co. Ruffin er det, at der er mange; omkring ved Trufant er de fleste af dem Sjællændere; det var som om man færdedes paa Sjælland, naar man hørte dem tale sammen.

„Goddag Nis Ruffin!“ saadan led det en Dag i Toget, jeg rejste med. Jeg drejede mig rask om for at se „Nis Ruffin“. Saa, der er mange Danffere, og de kan ogsaa endnu tale Dansk.

Som allerede nævnt er en Del af dem Sjællændere, men der er ogsaa baade Nørboere og Nørboere, hvor med sin Dialekt og med sit Særpræg, underligt at det kan bæres baade Dialekt og Særpræg her i dette Land, hvor alt blandes sammen.

For Kirke har flere Kirkeligheder derved, Trufant, Greenville med Annels og saa Sidney, Edmore og McBrides. De sidste 3 Pladser betegnes af Pastor J.P. Jensen, Greenville og Annels betegnes af Pastor W. C. Nielsen. Menighederne har flere Kirker baade i Trufant og Greenville; om de andre Menigheder har Kirker ved jeg ikke, da jeg kun besøgte Menigheden i Edmore og den Dag havde vi den allerdejlige Kirkehøveding at samles under, det var Guds lyse, dejlige Himmelhøveding; Mødet blev afholdt i en Skov. Trufant er en lille By, jeg ved ikke hvor mange Indbyggere, men det naar da ikke op til de Tusinde. Det er en dansk By; vi gik ned i Byen Vedtag Aften og indvød til Møderne, vi traf Danffere alle Begne, paa Gaderne i Butikkerne og i Hjemmene.

Greenville er jo en meget større By med Raadhus og sin Forretningsgade. Pastor Nielsen tog os ud paa en Skov omkring en dejlig lille Sø. Havde Røvejen ikke været saa moderniseret, kunde man godt have tænkt sig i Skumringen, som det var, at man førte ved Grib Sø i Grib Skov, Nordjælland. Baade i Greenville og Trufant er Menigheden en stor og hyggelig Præstebolig.

4. Hvordan gik det saa med Møderne?

Saa, for en Ting maa jeg sige: Møderne var ualmindelig godt besøgt alle sammen og alle Steder; jeg har sjælden set bedre besøgt Møder. Da vi kom ind i den dejlige Rørskirke i Trufant Søndag Morgen efter at Klokkerne havde kaldt

paa gammel og paa ung, var den store Kirke fyldt med Menneffer, og der blev ved at komme flere; jeg antager at den Kirke kan rumme en 4 a 500 Menneffer, og der var ikke mange tomme Pladser om der i det hele taget var nogen. Vi havde saa Hjemmesøgudstjeneste med Evangeliet til 11 Søndag efter Trin. 2. Lekt, som Grundlag for Prædikenens hvijs Tema var: „Den Herre Jesus har noget at sige dig.“ Efter Formiddagsgudstjenesten var der Fællesspisning, der fik man Vejledning til at hjælpe paa mange og ikke en Del nye Befendtsfaber. Kl. 2½ samledes vi i Kirken til Børnegudstjeneste; det var for mig næsten som jeg var hjemme i Ruffin for Kirken var fyldt af voksne med, saadan som det sig her og der, alle vilde med til Børnegudstjenesten. Der var en meget stor Børneflokk og hvor de dog lyttede og hvor de fulgte med. I det hele taget saa synes jeg, at Folk i Michigan var meget lydhøre og opmærksomme under en Prædiken — det er glædeligt — gid de maa være lige saa villige, naar det gælder at være Ordets Gædere.

Efter Børnegudstjenesten var der igen Møde, hvor Børnene naturligvis ogsaa var til Stede, og ikke, som det desværre er Skit somme Steder, Løb ud af Kirken saa snart Børnegudstjenesten var forbi.

Mandag Morgen rejste Pastor Petersen og jeg til Greenville; der havde de ogsaa begyndt Møderne Søndagen med Pastor W. C. Nielsen, Kenosha, Wis., som Taler. Da vi kom ned paa Vanegaarden, saa vi en hel Del Danffere der, de vilde med til Møde i Greenville, hvor mange, der rejste med fra Trufant ved jeg ikke, men en god Flok var der. Greenville vilde dog ikke saa tilbage for dem og næste Dag, da vi rejste tilbage til Trufant for at holde Møde der, Tirsdag, var der en Flok med fra Greenville, og da vi endelig, om Onsdagen rejste til Edmore, som Folk der baade fra Trufant, Greenville, Sidney og McBrides. Saa, det var en god Ting, gid vi kunde saa lidt mer af det i Nebr. at rejse andet Sted hen til Missionsmøde; det kan blive til Vejledning baade for Gæster og Vært.

I Greenville havde vi saa Møder hele Mandagen, der var ligeledes Fællesspisning. Møderne skulde egentlig være afholdt i Skoven, men da det regnede, maatte vi holde os inden Døre. De har ogsaa en dejlig, rummelig Kirke i Greenville, og skønt det var Regnvej, var Folk dog mødt op talrigt nok til at fylde den store Kirke. Tirsdag Morgen rejste vi igen til Trufant og havde 3 Møder der den Dag og en Børnegudstjeneste mere. Saa, jeg tror det var godt, at vi fik nogle flere Børnegudstjenester ved vore Missionsmøder, Værnene er saa glade ved dem, og saa vil de, allerede fra deres Barndom af, blive glade ved vore Missionsmøder.

Onsdag Morgen gik saa Rejse til Edmore, Pastor Jensens Stald; der var kommet et Telegram herhjemme fra, som nødte mig til at rejse derfra kl. 2 om Middagen; det var angaaende en Begravelse; der skulde ellers være Møde i Edmore hele den Dag og i Sidney næste Dag og saa skulde jeg holde et Møde hos Pastor Petersen i Chicago paa Rejse hjem, det maatte jeg ligeledes opgave paa Grund af det Telegram.

Mødet i Edmore blev, som allerede nævnt, afholdt i en dejlig lille Skov, lige opad en pønt vedligeholdet og veldyrket Farm, jeg ved ikke hvad Manden hed. Der var rejst en pøen Talerstol mellem nogle Træer, og saa stillet en Del Bænke an; under Mødet om Formiddagen, indgæde det ene Læs efter det andet ind paa Pladserne uden at det dog vakte synderlig Forskjælf, og der var samlet en stor Skare Menneffer ved den Tid da Mødet skulde begynde om Eftermiddagen, om Formiddagen var der jo knapt saa mange. Ved Mødet om Formiddagen talte Undertegnede og saa Pastor W. C. Nielsen.

Saa holdt vi Fællesspisning derude i Skoven og saa maatte jeg begynde at tage Afsted; gerne havde jeg staaet paa Staden til sidste Mand; men den Gang lod det sig jo ikke gøre. En Automobil holdt rede til at køre os til Stationen, Pastor W. C. Nielsen rejste nemlig med

til Greenville, og saa led da det sidste Farvel. Da vi kørte ind ved Stationen i Greenville begyndte Pastor Nielsen, at ligge efter sine Trænge; jo, de var der virkelig, og det var heldigt for mig, for de havde en dejlig „Rund“ med til mig, som kom rigtig godt til Pas, for jeg naaede Chicago. Det kneb lidt med at faa Tøgforsendelse i Chicago, jeg skulde vist paa samme Rat og der var et høstent Tøg jeg skulde have, men Pastor Jensen garanterede, (dog ikke i sit eget Navn), at om jeg vilde gaa med til Edmore den Formiddag skulde jeg nok faa Forsendelse i Chicago; ja, før Pastor Jensen, jeg fik ogsaa Forsendelse og jeg kom hjem i Tide.

Det var i mange Maader en dejlig Tur den Tur til Michigan. Jeg har jo ikke vidst noget om vort Kirkes Arbejde der, nu ved jeg da lidt, og jeg mener, at Arbejdet er lovende; hvor der er en god Kirkeejendom, mange Folk, og de saa vil komme og høre, der tror jeg Udgifterne er gode; thi Troen kommer nu alligevel derved at man hører, naar Guds Ord kommer til at lyde baade i Kirken og i Hjemmene, baade fra Præstens og fra de Selliges Mund, som et levende Vidnesbyrd om, at det er godt at tjene Herren, da vil ogsaa Frugterne vise sig om end de ikke kommer nær saa raik eller der bliver nær saa mange af dem, som vi gerne vilde. Godt kun ud Brødre, der er Løn for eders Gerning. — Jeg vil gerne til Slutning bringe en hjertelig Hilsen og et Tak for lidt til baade Præster og Menigheder som jeg besøgte. Herren velsigne eder og mig og hjælpe os at blive tro i Samfundet med vore Brødre og tro i Gerningen i hans Rigaard.

Lars Jensen.
Ruffin, Nebr. 7. Sept. 1912.

Luck, Wis.

Vi har nylig haft Missionsmøde i Past. C. Krogs Menigheder. Møderne tog deres Begyndelse i Milltown Menighed Torsdag Aften den 29. August og fortsattes Dagen efter i St. Peters Menighed her ved Luck om Fredagen, Søndag Formiddag og Eftermiddag og om Aftenen Slutningsmøde. Foruden Menighedernes Præst var tilstede Past. P. M. Petersen, Northfield, Minn., Past. N. C. Carlsen, Superior, og Past. S. W. Bondo fra Venen Luck.

Jeg skal nu ikke komme ind paa, hvad Herren talde til os gennem sine Tjenere i disse velsignede Dage; thi min Sufomvelse er ikke saa klar. Men enhver, som af Herrens dyrebare Skatte, ved jo, at ved Missionsmøder omkring i Samfundet lyder Guds Ord kraftigt til Trøst og Vejledning og Formaning.

Tilførene var ikke saa talrige ved vore Møder om Søndagen, vel noget paa Grund af Vejret; men om Søndagen havde vi smukt Vejr, og da var Kirken ogsaa fyldt til Trængsel, saa af den Grund blev Mødet om Eftermiddagen afholdt paa Rejsepladsen, hvor vi ogsaa havde Fællesspisning.

Vi fik nu hjertelig Tak til Døders Fortyndere, som var til Stede ved vort Missionsmøde, og til Venner fra fjern og nær for Samværet i disse Dage, og Tak til Menighedens Kvinder og Ungdommen for Opvartning og Uvejligbed.

James Pickering, en af vore Menighedsmedlemmer, som i et Aars Tid eller mere har lidt af et Hjertehænde, døde ganske pludselig, som han gik og arbejdede Torsdag den 29. August. Han var 63 Aar gammel og kom ganske ung til Danmark fra Wales, Skotland og her til Amerika for 33 Aar siden, de første tre Aar i Chicago, og siden har han levet paa sin Farm her i Luck. Han efterlader sig Gustru og en adopteret Søn, som er gift og bor i Nærheden. Afvøde blev under stor Deltagelse jordet paa Menighedens Kirkegaard.

Atter og atter kommer der en Paamindelse til os Menneffer at det gælder om at være beredt til enhver Tid at møde sin Frelser. Men hvor mange er der vel, som i Sandhed kan sige: Jeg er færdig, hvad Dødsfærelsen falder.

3. 3.

Culbertson, Mont.

5. Sept. 1912.

Søndag Aften jagde jeg Farvel til mine paa Vanegaarden nær ved Chicago for at rejse en Tur til Montana. Gennem store Landsdele gik Toget med en god Hart. Mellem Chicago og St. Paul saa al Ting ganske godt ud, men lidt imod, hvad jeg senere fik at se. Vel ankommen til St. Paul var jeg som i Chicago igen — Skov og Træer, her var der alle Begne, hvor jeg kom, saa jeg næsten havde fortrudt, at jeg tog af Sted. Men det hjalp ikke, for nu var jeg jo her og det med en Følelse af Træthed. Jeg maatte vente et Par Timer paa næste Tøg mod Vest og benyttede saa Vejledningen til at se Great Northern Banens Udbygning af Landbrugsprodukter fra Nordvestens Stater, og det var godt, alt af første Klasse, og jeg tænkte som saa mange: Saa, det er jo godt nok, for de kan jo jagtens tage noget ud af det bedste og vise Folk, og med den Følelse gik jeg igen.

Kl. 11 Formiddag rejste vi saa videre mod Vest igennem smaa Landsbyer og store Landstrækninger, og jo længere jeg kom frem, des bedre blev Udsynet af Landet. Søndagen blev lige højt. Aftningen er meget mørk i Aar igennem North Dakota og igennem Red River-Dalen, en dejlig Strækning af Land, bugende af Midgdom. Tirsdag Morgen tidlig var jeg i Culbertson, Montana. Mr. Frøhling var paa Stationen for at tage imod mig og viste mig omkring. Landet er godt, og alle Sædarter giver et godt Udbytte i Aar. Det er ikke overdreuet, hvad der skrives. Onsdag var jeg ude at faa mig et Stykke af Uncle Sams Land, og der er

flere Danffe, som har taget Land, saa derfor der er nogen, som har tænkt paa at komme ud og saa Land, saa kom her. Der er saa god en Vejledning som nogetsteds, og der er lige ved at skulle bygges en Jernbane igennem det Land, som Danfferne har udbet. Men I maa komme snart, for der er ogsaa andre Rationer, som vil have Land, og det bedste gaar først. Land, som er „proved op“, forlanges der \$25 Aeren for. Jeg er godt tilfreds med Udsynet af min Rejse og bliver her med det samme. Søndag var jeg i Dane Valley til Gudstjeneste. Det var en dejlig Tur derud, og dejlig var det at samtale med fine Landsmand i Stilhed langt borte fra Byens Træthed. Vor Landsmand Mr. Sam Frøhling hjælper enhver til Rette, som vil melde sin Antofst til ham. Og ham kan I stole paa. Han er ikke Landagent.

Hilsen til alle „Danfferen“s Lædere.

S. Hansen,
Culbertson, Montana.

Ingen Omskiften

af Passagerer og Bagage mellem Skandinavien og New York med den eneste direkte
Scandinavian-American Line.
Hvis 10.000 Tons dobbelskrue Dampere
gør Reisen mellem Skandinavien og New York paa 9 a 10 Dage. Scandinavian-American Line lader nu bygge en ny 12.000 Tons Dampers som vil gøre Reisen endnu hurtigere. Kun Skandinaver befordres i tredje Klasse paa Scandinavian-American Linien Skibe og ALT ombord paa Skibene er skandinavisk. Derfor kjøb Billetter for Slægt eller Venner hos nærmestboende Agent for
Scandinavian-American Line.

THE POLITICAL BATTLE OF 1912.

Party Platforms—National Issues—Great Leaders.

A live book of living issues, for every American Citizen. Each great political party is fairly, faithfully and impartially represented. Leaders of the various parties have contributed special articles as to what their party stands for and represents, presenting the vital questions of the day in a manner so that the reader may become thoroughly posted, and understand the important issues the people are to decide in the coming election.

Contains Portraits and Life Stories of all Candidates for President and Vice-President as well as of the Prominent Party Leaders. Describing the great Republican, Democratic and Progressive Party conventions in detail; how the nominations were made; notable speeches, exciting scenes, dramatic situations, etc.

PARTIAL LIST OF SPECIAL ARTICLES BY NOTED AUTHORITIES COVERING THE LEADING QUESTIONS OF THE DAY

- “A Charter of Democracy” By THEODORE ROOSEVELT
- “General Issues of 1912” By CHARLES WARREN FAIRBANKS
- “The Awakening of the People” By WILLIAM ALLEN WHITE
- “The Initiative and Referendum” By GOVERNOR STUBBS, of Kansas
- “The Ideal Candidate” By GOVERNOR OSBORN, of Michigan
- “Catching up with Roosevelt” By JUDSON C. WELLIVER
- With an Introduction by Frank A. Munsey
- “History of Republican Conventions” By Prof. JOHN W. PERRIN, of Cleveland
- “The Democracy in History” By WILLIS J. ABBOT
- By EUGENE V. DEBS
- Editor in Chief
- THOMAS H. RUSSELL, A. M., LL. D.
- of the American Association of Political and Social Science.

OVER 350 PAGES WITH NEARLY 100 POTRAITS AND ILLUSTRATIONS.

Bound in Fine Cloth with Inlay Picture in Many Colors of the Capitol at Washington. Price.....only \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE.

COPENHAGEN

Snustobak for Skraaning.

VI GARANTERER for at „Copenhagen“ Snus er og har vidværet fuldstændig ren. Hvis Deres Forhandler ikke har det, vil vi sende Dem det pr. Post til den almindelige Pris, 5 Cent. (Sådan, indtil Deres Forhandler har det. Præmier modtages. „Copenhagen“ er Verdens bedste Skraa-Tobak.

WYMAN-BRUTON COMPANY, 50 Union Square, New York.